

- Albuwulf" (*albu-* m. „Elf” + *wulfa-* m. „Wolf”).
- „ALBITRIUM” (inc., ± Lillers-Watten) :: —, 831 cop. ± 1088 dont copies mod., éd. Lot, Hariulf, p. 95.
- ALBLAS (voormalige rivier in de Alblasserwaard : Zh) :: fluminis Alblas, 1064 kop. midden 12^e, U B 43, 50 r^o.
Cf. Merksplas.
- ALBLAS, OUD- : Zh :: Alblas, 1200, U SM 1809 ; 1214, Hg B 4.
- „ALBLIUN” (ancien nom du Ry d’Ave, affluent de la Lesse) :: Albliun, 934 cop. 3^e déc. 13^e, I SMe n^o 52.
- „ALBREË” (inc. ± Louvil : Li) :: —, 1188, L 27 H 16/233.
- ALBRINGHAUSEN [Esborn : Arn] :: Adalbrehtinchuson, mitte 12., D W II a 1, 31 r^o.
Germ. *Apalberhtinga hūsum* „zu den Häusern des Apalberht” (*apala-* m. „Adel” + *berhta-* „glänzend”).
- „ALBRISART” [Hensies : Mo] :: —, 1158, L 4 H 25/191.
Rom. *Alburiki exsartum* „essart d’Alburik” (germ. *albu-* m. „elfe” + *rikja-* „puissant”).
- „ALDENAKKARE” (unb. ± Neu Büdenstedt : Bs) :: Oldanakaron, anf. 11., D W IX a 1 b, 3 r^o. — in Aldo akkaron, anf. 11., ib., 18 r^o. — in Aldun akkaron, 1. H. 11., ib., 10 v^o. — in Aldenakkere, mitte 12., D W RH9, 45 r^o, v^o.
Germ. *aldan akkarum*, dat. pl., „in den alten Äckern”.
- ALDENBIEZEN [Rijkhoven : Tg] :: Bisen, 1223, H A.
Germ. *beusum*, dat. plur. bij *beusō* f. „bies”.
- „ALDENBUCHË” [Osterspai : Mb] :: interpol. 12., Tr D 6.
Germ. „zur alten Buche”.
- ALDENEIK [Maaseik : Mk] :: Eike, 830 kop. 10^e, transl. ss. Marc. Petri, ed. MGH SS XV 262 ; 1155, 2 kop. 13^e, I Le n^o 46. — Eiche, 952 kop. 13^e, I Le n^o 12.
Germ. *aikja-* n., collectief bij *aik-* f. „eik”.
- ALDENHÖVEL [Lüdinghausen : Mü] :: Allonhuuile, Ollonhuuile, 10. Jh., D W IX a 1 a, 35 v^o. — Aldonhufile, mitte 12., D W II a 1, 12 v^o. — Aldenhuuele, mitte 12., D W RH9, 54 v^o. — Aldenhuuile, id., ib., 55 r^o, 55 v^o.
Germ. ? + *hubila-* m. „Hügel”.
- ALDENHOVEN : Aa :: Aldenhouon, (922), K HUA 1* ; 1027, D Es 10. — Altenhof, 1029, Kaiserdiplom, D B 5. — Haldenhouen, 1150 kop. 1157, R Ann. Rod. — Aldenhoven, 1166, K D 14. — Aldenhouen, ± (1135-80), K Schr GL ; 1200, D F 7 ; 1224, D B 22. — Aldinhouen, 1200, D F 8 ; 1200, D Gr 6. — Aldenhoue, 1216, K D 70.
Germ. *aldum hofum*, dat. plur., „zu den alten Höfen”.
- ALDENRADE [Walsum : Dd] :: Aldenrotha, 10.-11. Jh. kop. mitte 12., D W RH9, 14 r^o.
Germ. *aldon ropa-* n., dat., „zur alten Rodung”.
- „ALDENRODE” (unb. ± Oberdollandorf : Kö) :: —, (1197-98), D V 9 und 10.
- „ALDEREGIA” (inc. en Porcien) :: —, 868 cop. 18^e, M 34 p. 38.
- „ALDERIKESACKER” (onb. ± Heeswijk : Nb) :: —, (1205-33), Berne.
Germ. *Aldarikis akra-* m. „akker van Aldarik” (*alda-* „oud” + *rikja-* „machtig”).
- „ALDGREPESHËM” (onb. ± Staveren : Fr) :: —, 845 kop. begin 10^e, Le W 34 v^o.
Germ. *Aldagraipas haim* „woning van Aldagraip”.
- „ALDINGEN” (unb. in Luxemburg) :: Aldingis, 1123, Qi. — Aldenges, 1182, ed. Wampach, UALT, n^o 502 und kop. ende 13., Qi 25, 13 r^o.
Germ. *Aldingum*, „bei den Leuten des Aldo”.